

MS BW
IVANOW
010a

C.

001621255

109

Collection of 5 items
on Sufism and occultism.

107

Collection of 2 items
in paper and leather.

109

Lucknow
22/12/27
W.H.

22/12/27
W.H.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

ای ز در دست مبدلان راز و مردمان آمده **لایا** و تو مرا شناختی از منوس جان آمده **لایا** صد کاران
 همچو کوسه مست در کوه کوشه **لایا** رب ازل را کوشده دید از جوان آمده **لایا** سینه یانم ز نور جز تو
 بریان شده **لایا** دیده ما بنیم ز دروغ عشق زریان آمده **لایا** عاشقانت تاره انقم فخر می میرند **لایا**
 بزرگوار ملامت با کویان آمده **لایا** همد از اران عاشقان کمر نشسته بنیم بر امید **لایا** در بیان
 آئمه کویان آمده **لایا** بر لهار از زراست عشق خولعه جبر **لایا** همچو مخبون او عالم مست و حیران
 آمده **لایا** ای لای که بنشده عطاس **لایا** و ای رحمتی کوشنده خطاس **لایا** و از احد که در ذات و
 صفات با هم تاس **لایا** و از حلقه که نمیده راه راه تاس **لایا** و از راز که خدای را ز راز جان مارا
 صفات خوده **لایا** و دل مارا هوای خوده **لایا** و از آرزو رحمت آن ده که آن به **لایا** یارب
 دل مارا تو بر حمت جان ده **لایا** و در مارا لیا بر در مان ده **لایا** از بنمیده چه دانند که می باید خواست **لایا**

واندو توے هر چه خواهی آن ده **یا ایله** خدر مارا بیدیز و عجبی تا که بکیر **ایله** خدر خود را بیا کردم
 و نیز خود بیا کردم **ایله** از پیش خدر و از بس را نم نیت **و** دستم که بر خرد تو بنام نیت **ایله**
 ترسم از بید خرد **و** بیا زمر را بخود خرد **ایله** بنیاد تو حیدر از خراب کنیز **و** یاغ امید مرال با بکنیز
ایله از هر دو جهان محبت تو کردیم **و** جامه بیلا بر بندیدیم **و** برده حقیقت دیدیم **ایله** اگر از
 داع محبت خوفناک خرد **و** سجود او را بیا نیت **و** از **ایله** جز تو جانش از نیت **و** جز تو جانش
نیت از نیت **و** جز تو روز از نیت **ایله** هر کس که ترا شناخت هر که خیر از تو بود سبب داشت
ایله و لاده که در کار تو جاز **ایزم** **و** جان داده که کار آن جهان **ایزم** **ایله** یقین ده که در لایه فرماز
 نشود **ایله** **و** مانتی ده که صعو عرض بر فرماز نشود **ایله** **و** دستم که بر دست او تر بارم **و** خدر
 بیدیر که با گر بیدارم **ایله** **و** مگو که بچاره **و** میرس که چه آید **ایله** **و** کور تو **ایله** **و** یقین ده که از
 دنیا ببار تو **و** توقعی ده که در کار دینار استوار **ایله** **و** ایضا در بارش **ایله** **و** میره از آنا
 سرگردان **ایله** **و** نوسا که در کلان نمانند **و** تو از که در کلان توانم **ایله** **و** لاده که طاعت
 از فون کند **و** تو یقین طاعتی ده که در نیت **ایله** **و** نمانند **ایله** **و** علم ده که در دانش بر آید **و**
علمی ده که در آب را بنوع **ایله** **و** دیده ده که خرد تو سبب نمانند **و** لاده که عجب است **و** کوز **ایله**

همه مردم
تو را

نفع ده که حلقه بند سنان در گوش کند: **و** چنانچه که در حکمت فو گوش کند: **ای** ریای نازبان ما که در آن
 در چوب سبیل است فرا گوش کردن: **ای** یاقوت آواز و راسات: **ای** یاقوت تو بیاور و راسات
ای یاقوت تو نشسته ای: **و** محمد علیه السلام فرمایند: **ای** که ارادت تو خون بر نیاید و در رخت تو دو چیز نیاید
 و کشته تو بکنش نماند است: **و** زخوره فو یوشن خشنود **ای** ما معصیت میگردیم و دوست تو اندوختن
 میشود و دشمن تو ابد نیست: **و** در اگر محفویت کنی یار دوست تو اندوختن منبوغ و دشمن تو
ای بدشمنی در مدینه و در اندوه بر دل دوست من: **ای** بیا را که یوشن منبوغ: **ای** ز خوش بگذر تو خنده
 اگر چه کاسه نجات از یوشن است: **و** محمد علیه السلام فرمود است از دوستی است **ای** با دوستی و دم
 دم بر نفس تو زند جان در نفس میماند تو زند: **ای** بر رخسار فرکیا: **ای** روید از هر یک یوشن و فاس
 تو زند: **ای** کفایت که کند و بر آن دانسته: **و** فرمود که بکن و بر آن ندانسته: **ای** حکیم که **ای** یوشن
 نکون سارنگ و چون در لغت معنی خواهم کرد در اول زمره سنگ که **ای** از بدق مطیعان چه کار است
ای که هر که بر او برسد چه مقدار است: **ای** ما من بنده عاصم رضا تو کی است: **ای** تا تا یک دم تو رقص از تو کی است
 ما از تو نیست که لطافت یدر آن جمع بود و لطف تو کی است: **ای** که بر او در اندازد ما در اندازد
ای که اگر چه نیست چون چشم نام است: **ای** با بدیدار تو و دو دو نام است: **ای** که هر که از تو خوشتر است

در جان

3

و می جال بخش چون بویت نداله اما متعام خوب دل خواه است فردوس اما ولیندر و نوبت
 نداله اما الهی جلال ترا گشت باده هم شسته و در امدان نرود نیست اند الهی که در واقع فرست
 و خود را برینم دارم به نیت بر بل جلال تو خریداریم الهی که گانگ عبد الله خال بعجز زانامش از
 دفتر و خوب پاک بعجز رابع در آیدم و نیامد از فر کار اما روز روز و کرم نشد یازار اما اول که روم
 این جز از اسرار لکر نیامده بوم به لایز نیامده اما الهی که جوهر الگویی آید در ابراهیم از سجنه کار
 بغایت است و بله بهانه الهی نور در طاعت است اما کار بغایت است رابع اینج که عیاشی
 الهی بند اما فسق آخر کار یار است نه الهی که هر کویا است اما سجده پیش مکلیا است نه
 الهی که تو کراک لبیم فرزند زیند و در دستان یحیی قسمت یازند الهی که دیدان مست شراب اند
 و در مست است و مست لایک فامبت و از فرمای رابع مسته توام از جوی جام آردم
 مست توام آردانه و دام آردم اما مقصود از رعبه و تبتی توت او رنه و زیند هر دو مقام آردم
 الهی که بر خج خواه اکامم و بر چرخ که خود کوام خواست مست بر چه خواهم الهی چون علم آتش فراق
 دانست با آتش و در جبار دانست الهی که ش این جزایه او خسته را و در آید برده و خسته را
 و سوز نبرد دل سوخته را و مران اینر زنده او خسته را الهی که شسته بر لویو برام عبد الله نبی

سیدم
افراحت

و هر دو که خسته تر بود بمقام عید آمدند: **ای چو توانی توانی تو آتسم و چون دانستم توانی تو آتسم** ای
 بجزمت آن نام که نمودار و بجزمت و عزت آن صفات که جنانه بقیام مارست که ستوانه آن
 این چنانست که در او تمام کنز و ابریزق که با بانی در آن کنز **رایحی یارب** تو بجزم کردی و خواهم **ما از تو**
 زهر را یادشده و میخوام **ما** هر کس ز در تو صاحب **ما** من آمد و ام از تو ترا میخوام **ما** بدانند
 دنیا جا خورست: نه شهرستان گروه که زخم این بر می آید و طلاق داده ای بر اینم بودم است
 و خانه تخت و جدولیت: و رانده جنبید بعدولیت: **جزم این بسوز و نجی است** و نسبت
 شقی بلجی است: **ریخته تخت دیدنا میت**: و معلول یا نبرد بطای است: **مخود برستان**
 و دل هست را در است: **مرو و ای سعید الوالنجی است**: **بیدار است آنغیاست**: و بر در آنست **شقی**
 هر که طالب رفدلیست **قل متاع الدنيا و قلیات**: ای عزیز و زاهد که در آنست **تا به بنده که خدی**
 مقابر و فر از غنیمت تا از میان **صد بار صحی که رفتند و گونیدند و در باب حرص و امل خود**
و از بیم هر دو را در میان **بستند و سبوا پر لذر و سیم که بوند و و او و او و او و او و او و او و او**
و اقدار بودند **عاقبت مرزند و حسر می آیدند** **و انبار را از باشتند و عوم بسیار دل**
نداشتند تا گاه عید را میورگت **نمیدند و زرت** **اصحاب جن نمیدند** **ای عزیز و نظر**

بلورستان

4

بکورتان و از موت بنیدیش و اول بردار ز شیش و آینه دار تو که دروغ ما و از تو که درستان
 خاک و محاذ ترا جویند و بریان حال گویانند ای جوانان غافل و از سیران بچصل و لایله آید که در
 نمی آید که ما در خاک و خون نغمه ایم و چهره و زلفای نهفته ایم تا نیرس از شیب پاک ما را
 یویم و اسب طاجهان تموم و لبستان دنیا بکیدیم حاقیت خیرت مرا خشنیدیم و از
 زندگلا و فاندیدیم بچیرندیم خود را دیدیم بر یافتاد و در خاک غما افتادیم نه از ارباب
 بجمال دیدیم محنت و نه از مال و منال یافتیم منفعت هم فالجیم با اینند است اگر در شیب تموم
 قیامت اکنون ما را تاشی و نه فراشی و نه لغدش و نه فاشش و نه سالا و نه مکلان و نه صولت
 و نه ندای هم نسیم ز لاری خطا ما از دنیا حرمان است و گوشت ما نصیب که مال است
 و قنیده ما را از مکان یوف و جوهر در کمان بود و نگردیم هنر و نجسیم خیرت در برت با افتادیم
 و بر جان جان دادیم اگر ما دید خون در ما بگردگون که روح هر یک ما را تو و خشک حشرت
 می بانو و غریب خود میدانو حال ما بیز نیست و برگردن ما شیم نیست روز را برید راه
 و در حال ما کسید نگاه که نه از نام ما خیر نیست و نه از ارحام ما از لرست اولان ما ز تو و خوا
 ما بوسیده خاتمان ما خراب و منور و مکان ما مراب در سینه ما دیگر است و میان ما

در کمال و در کمال
 همه از انان است
 محبت

عجالت

از خانه غریب و در راه مارا خاک خنوفه و لیاق ماکردا نمجده و در آن مار خجسته موزیان ماکورد سینه
 و در آن ماکردم شکسته و تمامی اشعار از آن خنوفه و در راه مار میده و کسینه حضرت از خاک ما
 میده و ماکرد خاک نیره و شما در خواب خیره: ان فدالک العزرة لا اولی الالب ای غیر غیر
 نشنن خردمند آلت کمال از دنیا بردار و عقلت یکبار و پیش از دنیا حلت حاصل کن
 زاد عقیقه **قول** از دظلمت امید است اجبت **لا حسب فی زور** زور نه فردا چه حاجت **لا هم** انقول حکم
 کل فر علیها استاد از تو این بیا و در واجت **لا ینکح** تخمه نابوت حبیب **لا** اگر نهد ترا تحت
 عیبت **لا** کنون از حق فراغت میجاء **لا** یگور آن دیار از خصیبت **لا** ترا بر نیز باید چند
 کاست **لا** که فاسد گشت از خصان ترا حبت **لا** کث در در فالتون ز تو به اگر چون
 فردا توی بنی بر واجت **لا** از رخ ذوق فق ای بر انصار **لا** مگر نقد خدا باشد عیبت **لا**
 ای اصل حیات یازار **لا** بقاء و می مسجد بکجا **لا** شب در زرد کنه **لا** دنیا رستا ایا و در بیست **لا**
 نه نرم در حوائز و نوبه پیرت بشی **لا** محرم نه است و غدرت نخواست **لا** مرک تو در کین و مقام
 تو در زیر راس تو باریست تو بر العالمین غم دنیا برد **لا** از آن حضرت مخافن **لا** در اول
 کار حق میکن نظر **لا** که در راه تو به نیم خط **لا** کث از خواب شفت چشم ما **لا** کوشش موش نو
 بوی بر نمانا

کویم خبر با آنکه در خلق کورستان فکنده **از** یک تیر و فاجده **سیر** با **ای** است تا آنکه مردمان بر خاک
 زانین در جهان مانده اند **از** معاصی از دم قهرت نموده **منا** کفای نفس تو همچون شکر با **منا**
 کدر گاه است ای در دنیا رفاه **از** غمناز در عافیل در گذرد **از** بسجود مشی است مرگ از سیر انصار **از**
 نمائند جهان کن در غم **از** ای خوبتر در دنیا مرگ است **از** او در از برای مرگ است دنیا
 جاهیت تاریک **از** راهیت باریک **از** در یک سکه چراغ ایمان را گشت **از** بیار مظلوم
 سبت بر پشت **از** مگر که آه فقیرت شمع بروق **از** مانده **از** فغان و ناله یوش و ملائکه انانوه
 ز تیر بخشینیم مگر می ترس **از** ز سورا سینه تیرت که با وکت **از** انانوه **از** محدود میکنی از ناله **از** سجده
 که بکوه زندان و در **از** تو **از** یوفت **از** بنم **از** یوید **از** الله **از** هر آنچه تو از خاتم **از** مر **از** انانوه
از زار داشته کشیده است تیغ ز **از** انانوه **از** بر **از** انانوه **از** انانوه **از** هر **از** انانوه **از** انانوه
 که یوش **از** انانوه **از** انانوه **از** انانوه **از** انانوه **از** انانوه **از** انانوه **از** انانوه **از** انانوه
 ایام برت **از** انانوه **از** انانوه **از** انانوه **از** انانوه **از** انانوه **از** انانوه **از** انانوه **از** انانوه
 که رحیل نکند **از** انانوه **از** انانوه **از** انانوه **از** انانوه **از** انانوه **از** انانوه **از** انانوه **از** انانوه
 که در **از** انانوه **از** انانوه **از** انانوه **از** انانوه **از** انانوه **از** انانوه **از** انانوه **از** انانوه

لیسا

و بهمت مردان و بپرکت فراریان **ت** بخت رذول تو ز تو خود و غم دنیا مرد تو در کوزه ای
 این چه قصاست که با تو است آن کوه بکر که این را شد تخت تراقت یار مکیت از کار یک
 تراخت آرد با خواج که در بز زمان فرود کرد از نوره و پیر صاحب مرد کرد از روزان و شبان
 که مردان میگردا مردی کرد بجای مردان **ا** اسی غم خیز بر این کوه رسیده دوست یافته
 با دشمن است بیمل و بدوست زین می گواهد است **ر** نوره دانستی فرقه نان است و ساز
 کز درون کار بونه زمان است **و** حج کز درون نمان بجی جهان است **و** دل بدست آلودن خار
 مردان است **ب** بداند که حضرت جل و صفا در **ظ** ظاهر کعبه نیامخته که از آری وصل است **و** در باطن
 کعبه نیامخته که از حیان وصل است **و** آن سخته ایراییم خلیل است **و** این بنیانها که بیل است
 آن کعبه منظور لقا منان است **و** از این کعبه منظور لقا رحمان است **و** رها در راه خدا و کعبه
 منزل **ا** یک کعبه صورت است **و** یک کعبه دل **ا** تا نبوا از زیارت و کلمات کافرون ز در کعبه
 باشد یک دل **ا** شور و دنیا بخار است **ب** نیت است **ب** یک بیجا از نایب است **ب** یکی از معجزات
 دینی را است **د** دولت ای قدا که غمش همه بر دست **ط** طالب دنیا خجرت است **و**
ع غصه فرزند و طالب مولا روز **ه** آه بر روز خاری رسیدیم **د** در آن می سرسیم **و** در دوا در نجیم

محمد

کلام

که از آن می ترسیم و در دایمی او خجسته که از آن می که خجسته کار خجسته عفت است و کار در قبول
 لذت است چون سعادت و شقاوت ز فر کار از آن است ای را هم را چه زبان که به بر او آرد
 و از راجه سو که بر او ای را هم است اگر او خجسته است همه در قنات است با نیکه خجسته است
 عید که خجسته بود نه بهانه که دیدن که دیدت بهر خجسته چون رسیدم خجسته زندگانه خجسته
 و در خجسته که نه عید را مانده بهر خجسته دیدان که چون از میرید زنده است رسیدن دیگر است راه
 راه نیست در بیان از میرید از آگاه نیست نیایش خجسته و نکته به نیایش خجسته
 که بهر درست را دیدت به زند و نکته به را دیدت که اگر در است طریقه که از انداز است
 طلب که نیایش نیایش خجسته نیایش نیایش نیایش نیایش نیایش نیایش نیایش نیایش
 و خجسته تا اهل بیایه تا آن است **باب** در آتش محل نیایش و اندیش نیایش نیایش
 هر اسهل است **باب** با هر دم تا اهل میا در صحبت که از مرکب غیر صحبت تا اهل نیایش **باب** از خجسته
 هر سه خجسته کوتاه دیدن اهل و نزدیک دیدن اهل در و نیایش خجسته خجسته خجسته
 و آنگی بر و در خجسته که کف با را از در است و نه نیست بار از و کرد ز موقف حق در بار میبار

نقد

وجان عرفان غرق آن است عشق مردم بارت و عشق نامردم خوار است عشق نه نام و الهوده است
 و نه منع و الهوده جنب دل خود را بسکیم نگر بسنجی تسکیم نگر ای که مال معرفت است نه خوش
 دلک سخن حیدر نعیم و دیگر میسر عارف را از راهکار منکر چه باب نه در یاد بران سک پلید و نه در آن
 سک بهیفت دریا باب در میر راه اگردت را عارفان محو همان بهشت بیالاتی ظلمات او
 شکسته نشود و در ویش از از راه غیر الله طلبیده بر آید در اجابت بسته کرد و نام خواه که نخر جان
 لکن نشود امر او در و نه نشسته نشود لکن در خونین تعین از دست خود با وجود الهی است اما نشود
 ای در ویش بهشت بهمان است معصوم خداوند خدایت کار نه در راه کسده تمام کار شکسته کند
 و نیاز در رعایت ملها میگویند و عجب نامردمان میباشند و دیدند با قیوش و عقدر نیوش
 اگر لغت خواب امتناع و اگر تحقیقت خواب القطار با نه صداع غرقت میگوید در ماباش
 درخت را آب و بجه را شیر غرقت را الهی و طریقت را بسیر از چشم میاه است بداریش
 که کاروان بر راه است اگر تو از آن پس مالا مارا چه تمام است سب فلق تار است اما هیچ اتصال
 نزدیک است ای خیر فر بر کس در فضیلت نفاخ خوب تو در دنیا و نهرت کار او سکونی
 یا حق یصدق دویم بالفی غیر با حق بالفی یا نرکان ندرت یا محو کونان نفعقت یا درو
 نجات

بیخادت بادوسنان بیصحت باو شتابیلم باجا هلال نجاشی باعالمندان ببولضع از
 حضرت خلیص برسدیند چه میگویند در حق دنیا و موندند جلوسیم در حق خبریکه بیخست بدست آرند
 و بیخست بجا بدارند و محبت بدارند ای خوبتر مرایه عمر مقیم نماز و طاعت حق خفتند ^{دان}
 و سلطه از علم ساز و از آرزو خشن تنگ مدارند نجابت از نفس در عبادت بجز در برک پاکنند و
 نادانرا زنده مدان و نفس را لروده و بر ابد جا بل اعدا مکنز خود شناسد مرایه برک ^{دان}
 دور هم کار یار از حق طلب رید و نفوس حصص جان از دشمن دوست رسد کنز و از
 نادان مغرور احتیاج ساز تا نشنیده و نادیده مگو و بعیب خود بیند یا نش و عیب کس آن مجتو
 را ^{را} اندرده حق تصرف آثار مکن ^{را} چشم بد خود بعیب کس یاز کنز ^{را} شر دل بر نیده خدا میداند ^{را}
 سخور را تو در بر میاید ایستار مکنز قول از را است یاز کنز و در جواب تعجب نمانز تا بر نسد مگو و
 تا نخواهد مرد و مقورش هم بخرد و در گذر ناید از کنز همه که اندر بر کنز ناله را اده شمار
 عدل را یار یکچهره و یوباز در نهان بهتر از پیدا باش و نال همه کس مخور زمان خود را از کس دریغ
 مدار و از زمان حق در گذر مکن و از حکم نفس سوز کنز و شمر الهی خود بر نه خوار روان نیاشند ^{را}
 مستویماش اندک خود را بسیار از دیگران ^{را} دان ^{را} هم بهیچ ^{را} مخور دوست خود را در کم ^{را} ^{دان}

خطه را از حال خود خافل ساز و سعادت دنیا و نصرت در صحبت و اتایا باشش و از
 نادان و افراطی هم آرزو در کشش سخاوت پیش کنه و در بقدر خود کنه و بحکم خدا راه باشش نیما اخلاف
 و کم از آن باشش بکنه و بگرداوارا که بخورد از آنرا که از آن در سوا به هیچ کشش و از امر او طلبی صورت
 باشش تو اضع پیش کنه و از حولا ف من **را با عجب است** بر آن سبب دیدن خود را از خود خنق بر
 گردیدن خود را از در و ما که دیده بیاید از محبت دیدن همه کسی را و دیدن خود را از نیکو کردن کنه
 بدله یا بپایوس را از تجرخت را بگردان و بنده هر ص میباشش و در فقیه مدعی منوال را احوال
 تدرسته را بختش همان بدانکه از او دست کم است و یکدشمن بسیار بر او رحم کند و از
 مردم تو که در علم بگر حرمت خاندان با قدری نیکداز و خوب کنه و از نصیب دور باشش و
 زبان از خوش باری از مردم را در صحبت همان گویند که در روز او تو را گفت نیامد از آنرا که
 در وقت نماز امید ببار بگردان حاجت بر آید و آن کار به بر آن نیکو خود را بخت بر زبان
 مبارک و مردم را در بدو کند و حتی را بخود امیدوار بگردان و بگویم آن نیت و تمام و عقوبت
 یاندازه کن کنه و در وقت خود را بخوار بگردان و در هر روز بخندان و در میان و وفای خود را بطلب
 از عزیز فریدان که در مردم را از همه بپرست از وقت پیش میخواهد و از قسمت پیش میطلب
 و از زبان

و از زبان

8

دارد و بدان از آن خوشی نچواید و چون روز تو از روز دیگران جداست این سختی همه جماعت مهر از
 کس بردار و بر زبان نه و مهر از دنیا بردار و از ایمان نه و از هر کس نیکه چراج ایمانرا کشند و در خواب
 سرست سرور و صبح در خواب بخورند و تمیذ نمایند که از خداوند خود دور اند و فردا از احباب قبور اند
باب هر چه غم دنیا درون میکند **باب** هر طعنه زبیده را آنکس خون میکند **باب** شریفی و رورست و در صبح
 خمار **باب** اوقات شریف پس که چون میکند **باب** ای عزیز کس نیکه بدرگاه رب القوت یار یافته اند
 یقین حضرت بدیاری پرداخته اند که با او در دنیا و دار و آخرت در گنند و کوز و خور را
 تسلیم و کنز اگر از روز خود بپوش خود ایرست از سخن بگوید **باب** و در خواب آلامت و در پیر است
 پس از مکیست خدارا که پرست **باب** هر قویا لیر زیان خود برست **باب** صد خانه پراز یقین یکی شکست
 بقتی که باک قول شهادت رستم **باب** اقوات و در خمار کاشمست **باب** خوش عالم است عالم
 هر جا که البته نگویند گمست **باب** اگر در کج در یار است **باب** و اگر یایه حق بی یار است **باب** دنیا از دست
 دار برده **باب** با مانند و اگر دشمن دارست بخور تا تمامند و می رفقه باز نیاید و فردا اختیار را از دست
 حال را نصیحت دان که ویر باز نیاید **باب** تیرش از کس که نرسند **باب** هر چه نقد ببرد و تیرش
 از کس که تیرسد **باب** اگر در اب روح خسته باشد **باب** اگر بر مول برست **باب** کس خسته دل بدست آر

ناکه باشد **زموال** ششید که **خیدار** را **کاوان** گشت قلمها بکش و **تامند** او آل
 سه **فرض** نان جوینی **المقده** آیت حدایر و بنور ستا و **امای** غریز فردی راه مردیانش
دیادل بردوشش **کارخام** مکنز دور لوت **او** بوس مقام **مکنز** **یا** کورن شهرت **دیوا**
 خواب رفت **باز** از من خبرت که **بلو** خوابی رفت **باز** نیک که **س** و از **بی** **آوه** **امیدانی**
 که **چمکنی** **یا** خوابی رفت **امای** غریز **دل** خلی **میتد** که **سه** **کود** **دل** **خی** **میتد**
کود **تخوشه** **الیت** از ماه **نایما** است **و** **دانه** **اوموفت** **ای** است **که** **خی** **جل** **دعی**
میفر **مانید** که **فرید** **تم** **کار** **از** **تم** **میر** **اند** **تم** **ما** **بنا** **از** **تم** **دانند** **هر** **لا** **در** **وجود** **اولوم** **آز**
سجود **اولوم** **لاجرم** **بر** **عمه** **و** **ایست** **که** **تم** **عبادت** **باشند** **در** **عبادت** **مایر** **تعالی** **باشند**
تم **عبادت** **یه** **بر** **اید** **و** **نحبت** **لذا** **بر** **اید** **و** **در** **سوا** **ت** **بکن** **ید** **واقف** **ب** **حال** **ان** **رو** **ناید**
این **رب** **العالمین** **لا** **تمت** **تمام** **قرآن** **سور** **س** **ذو** **الحجیه** **عبدالله** **انصار** **فد** **ش** **مره** **نیار**
دوم **سعال** **المظلم** **سنة** **۱۳۰۳** **هجرت** **قد** **س** **مطابقی** **سنة** **۱۳۰۳** **ه** **عالم** **بهار** **یاد** **ه** **غارت**
افق **نولوم** **سنة** **۱۹۰۶** **ما** **سب** **لکه** **س** **من** **نولوم** **سنة** **۱۹۰۶** **س** **من** **نولوم** **سنة** **۱۹۰۶** **س** **من** **نولوم** **سنة** **۱۹۰۶** **س**
دیبا **غاز** **نولوم** **سنة** **۱۹۰۶** **س** **من** **نولوم** **سنة** **۱۹۰۶** **س** **من** **نولوم** **سنة** **۱۹۰۶** **س** **من** **نولوم** **سنة** **۱۹۰۶** **س**

بسم الله الرحمن الرحيم

معنی نو و نونه نام خدای تعالی

نام موجود حق جامع صفات الوهیت منفرد و جوهری تحقق است **الحسن الرکب** بعد در اسم من ارادت **۴۴**
۲۵۸ ۲۹۸

الملک یادش هر ملک در عالم در حیطه قدرت و تصرف او است و یادش تحقق او است و بر همه بیجا است **۹۰**

القدس بغایت پاک و منزه از کمات نقصان و لوازم حدوث و امکان بلکه متوازم وضع کرد و یادش **۱۴۰**

حسن تا تصور کند خیال و بر بیان **السلام** اما در تحقق سلامت است و در او آنچه معنی است که سیکه **۱۱۳۱**

و ات و رفقا است، **الوسن** اما در هنده خلق را به پیدا کردن اسباب امان و آلات آن **المهمین** **۱۳۴**
۱۴۵

و لغت کواه و نیکبانی و کلام من کند و دیگر از خوف **العزیز** معنی تعالی و غیر **الحی** و غیر که است **۹۳**

و دیگر در حل کسی را بر آورد و علیه بر کفایت داشت که **و معنی علو و ارتقا و غیر ایند** **المسک** نیز در استیلا **۴۴۲**

مخون و کون کنی کردن **النیق** **البارت** **المصور** ز یاد هر که رسم در اقامت معنی پیدا کردن و از بریدن و خنوع **۳۱۳ ۳۱۴ ۳۱۵**

یکی ز یاد **العفار** مغفوت و عفو آن از بریدن و خوار نی لا از زنده کنانان **نبد** **الکما** قهر و خلیه کردن **۳۰۴**
۱۲۸۱

وچیزه نندک برکس و در تو عالم است که نشکند بهشت جباران و منکران و بخار دانه و مملکت

این تر الواب **درب** همه بخشیدن و عطا کردن موجب بخشش و در محل بلاد و در راه **الغور** در ایم **۴۱**

العطای که بخشش او را با بیان **نیت الرزق** روزگار نده غنی آدمیان و پریان و سباع و بهائم و سایر **۳۰۸**

حیوانات **الغیاخ** نخ کن آن و عین حکم کردن نیز آید و موت فاعلات نه کشیده در بار رحمت بر **۳۸۹**

الغناق بریت و حاکم علی اللاطلاق میان خلق و کشیش هم کار باز دست **العلم** مبالغه عالم است و **۱۶۰**

در تو عالم است یا شکار و نهان و نجملات **مل القاص الباط** قبض رقیبا و علی و لبط از حی و کشیش **۴۰۳ ۴۲**

و در تو عالم است که نندرق **ریم** بر که بخوابد و قریح میگرداند بر که بخوابد **الغیر** منقض فرود بر رقیق **۳۸۱ ۳۸۱**

بر دانش فرهمی **الغور** شمشیر بید بخینه و پرمید او و در سان را به یکم بخینه **الغیر** اللیل اعجاز غور او زاید **۴۰۴ ۱۱۴**

و در تو عالم است که نندرق **میر** که بخوابد و در دنیا به توفیق علی سعادت و درایت و بخوابد میگرداند بر که بخوابد **۱۸۰ ۳۰۲**

بفلاک **السمع** و **البصر** از هر دو صفت است هر دو تو عالم است که مختلف میگرداند به آنها هم سعادت و مصیبت **۴۸**

الحکم معین حاکم است و در تو عالم است که نندرق **العلم** در راه سعادت و در راه غم است و در تو عالم است که نندرق **۱۰۳**

شعادت بر نندرق **العدل** عدل در راه سعادت و در راه غم است و در تو عالم است که نندرق **۱۴۹**

اللطیف نرمی و نازک و کار و دار و دنیا کردن بکلی **اللطیف** خنیا بر نندرق توفیق بر طاعت و عفت است **۱۴۹**

لطف

10 الفخبر آهه و خبر آهه و دانا الحليم حلم است و در بار و حليم الكيم هم اورا از جبار مريد الوهاب
۸۱۲ ۲۸۸
مراستجیل حقوت بنده و مناعت استقامت کبر و ديا و جود افتد از کز توبه تدارک کند خود با دلا

خواهد بود توبه نیز رحمت کند العظیم العظیم والعصمت نیز است من الغفور مغفور غفار است درود
۱۲۰۳ ۱۲۸۶
فیور بر میانه و غفور بمیان تر از غفار است غفور آنکه بخشش تمام و کامل باشد و آن مان عظیم
الشکور شکر و سپاس داشتن و شناختن نعم را سبب نعمت و از بد معنی شکر گفتن بنده است مرصدا
۵۲۶

العاصم صلو میکند و بلند شدن جبار و بر بلند بر آمدن و بر زیر خیز شدن معنی آن باشد در تعالی در نعم
۱۱۰
بالا است از نعم الکبیر بزرگ است که با او کبر با عبارات است از کمال ذات الحافظ حفظ نگاهدا
۹۸۹ ۲۳۲
د نگاهدازنده و هر که در عالم است از آفت و قبضه المقصد خانی آفات در سانه آن

التحییب کلاه و بسند در جمیع کارها و حیای بنده آمدن خبره الحی الش الجلیل هم بزرگ
۸۰ ۴۳
بزرگ قدر شدن و دوست تعالی جلیل مطلق اللکریم بزرگ و عزیز نعمته اندر کیم است که چون قادر

مخوف کند و چون وعده کند وفا نماید و چون عطا دهد پیش از امید دهد الرقیب رفیق بسیار و سیم
۳۱۲
المجیب است جواب دهن و اجابت دعا کردن دوست جواب میدهد هر که او را خواهد و اجابت
۵۵

برود عطا کند هر سوال الواصل وسعت فراخی و فراخی کردن هم را فرارسیدن یعنی فراخی و مند
۱۳۶

و وسعت کننده اشیا **الحکیم حکم عیاریست** از کمال علم و حسن عمل و حکیم هر کوهند کسی که عالم باشد بنیافق
۴۸

اشیا **الودود** و داد و موردت دوست داشتن و بعضی گفته اند دوست داشتن و نوازد دوست میداد
۴۰

نیده مارا و این تن دوست دارند و **البر محبت** یعنی بر اینجتن میبست از کوه و بیدار کردن نام
۵۴

از خواب و حتی بیدار بیدار کرده ماست از قبور و بیدار کننده و لها رخ فلان است از خواب غفلت

الشیخ حتی فی سطح و مطلع است بر ظاهر و باطن و شهادت و کواهد و ننده است بر اعمال و احوال
۳۹

تخلی بر زرقیامت **القی** یعنی ثابت است یعنی ثابت است مطلقا **الانوار** است
۶۶

و کبریا که کار را با و گذاردند **انام** تصرف در دست او نمود و زرقی لا خود کار با نسیان را
۱۰۸

بتر خود گرفته و قائم شده یا مور عیاد در میدان و معانی **القوت** نولماست بر امور **القیس** استوار که
۱۱۶

استه او را و کار او را تحمل نمیت **الولی** محبت و مفاخر و ناصر و حتی سجا و محبت منان است و متعین است
۳۶

و نصرت میدهد این تن را و بعضی نوال تیرانه و زرقی لا متولا امور صالحان است بلفظ **والله**

الحمد او است ستاننده ذات و ستایش کننده صفات خود و کلام خود و ستاننده اولیا و انبیاء
۶۲

ستوده شد و هست ستایش خود و ستایش جمع از فریبش خود **المحج** ایضا شمردن و دران تن بر
۱۳۸

استغفار از غلطت و بی علم نیز تفسیر کرده اند **المبدا** ابتدا کننده و نوال فرستنده **المعید** یار کردار کننده
۵۴
۱۲۳
و بعد از الطلام

11 و بعد از عدم ایجاب کننده **الحی** مبداء کننده حیات در جسم فرزیده گرداننده و لها به ایمان و معرفت

المیمیت و در گرداننده حیات از جسم براننده بگو و بخت **الحی** زنده از راه اول است **بجای**

ش ت نه که هرگز نمی رود و زوال و ملک نیز در **القیوم** قیام زیارت خود و زنده کننده هر چه خود را و خود

بجای خود موجود است **نعمیت** اول **الواحد** یا نیده و در **حجب** **الوجود** **الواحد** معنی **محمد** است **بجای**

عالم معنی عالم **الواحد** یکی است زیارت خود و یگانه است یکمال صفات خود **الهم** منور و انوار تمام ماب

کنند در صفات و حاجات و پستی است که قصد کرده می شود بگاه او جمع مطالب **الغای**

المعتمد این هر دو اسم معنی خرد و قدرت یعنی اگر خوارید بکنید و اگر خوار می کنید **المقدم** **المؤخر**

اول است **عشر** و **حاج** که پیش کرد و در میان خود را نیز نزدیک گردانیدن از درگاه خود و راه نمودن

بخشی فریب خویش و پس افکند دشمنان و نیز از لطف خود **الاول** اول است از راه که وجود او

ابتدا هست و او را **انتهای نیست** **الآخر** **آخرت** درمی که تیار او را **انتهای** دوام او را **التقاصر**

الظاهر **طاهر** است و **محمود** است او آیات یا هر در **ارض** و **سما** **الاطن** **موجب** است **کنهات** **مفصل**

بجای **جلال** **کبریا** **الاول** ولایت بکسر تصرف کردن و دست یافتن و اول **الحرب** **لقر**

التمیز **بلند** **قدر** و **جمع** **بلند** **قدرا** **ان** **البر** **نیکوتر** **کننده** **واحد** **ان** **عائده** **التواتر** **توفیق**

اول الغرير

وتمده توبه و قبول گشته توبه **التسليم** تعجب است با دانش گنده و يك از صفات خي بچانه لغا

اتقاهم است **العفو** محو گشته سيادت در گذرنده از معاصي **الروف** بسيار مهربان

در الحلال و الكرام صاحب جلال و بزرگ **المعطي** محاد دل كه نصف ميگرد و مظلوم را

از ظلم الهيا مع گرداننده خلتى **العفة** با نياز **المنع** با نياز گشته خلتى **المعطي** الى نع

هرگز احمق نخواهد بود و مگر آن خواهد نهد **الفار** مبد گشته **فران** نع مبد گشته **نع**

و گشته آن **النور** روشن گشته عالم **الهادي** را و نماينده و ميقصود

اليدوع با تمام و با نام **الباي** في **دايم** الوجود كم مركزا تنبذ و الوارث

صاحب املاك همه خلاق يعقبات آن **الارشد** مرتد يعنى

ارت گشته خلتى را با موردنيا و دين **الصواب** **الصور** تحمل

گشته يعنى در با دانش گنهگاران شنايد گنده و در عقوبت

التي ان تعجب نور و **تمت** تمام شد معني نونه نام با بر تو جليل گنده

سه در بين دنيا كه با چشم نيايد **الاربا** انده يعنى آدم نيايد **الاربا**

دم بدم دم را عقبت دان و نود كار دم **الاربا** قردم يا نش دم را دم بدم بجا بدم

لفظ

لغات متفرقه و زاید علیہ الامت زندگانه ارباب سخا صحت ششم نیز انتقال و اوراق 12
 و درون خواب ناز به تحقیقت کدورت ناسرگرا تا ناده ایثار حیات و حیا علامت چشم بنیان
 بخاندان آنار بجای است و بچایک دیدان ناسنجان ^{بسخا} که هر صحت نیز یکی دیدار کشف پنجم کرم است
 و قضا که خیر کشتن روح کشتایش نیندیشند ز ^{بسخا} لیم تصویر چنین بر چه کرم کدورت نیند و در خیال
 شگفتا بروی لیم کرم کرم زار مجله ارباب نیند و از اس حل اربابان ^{بسخا} خستیس را دیدند
 تا کرده بود و آن اخیرا منوش را فرام اوله مکس را اند و سر به خستیا ندهند از آن کس خوب
 طینت این چه بر او است است انشا و در چشم کدواند و کفت ز رخ کرده ام کورم نوم و منجورم
 کمال محبت ز زینت بر این قیاس ادر است و حروف مرانیه حوص بالاسر از این منصور در اوله
 ماینه انستها اگر کرم نمی خورد ریاضت است و ماینه نشسته طبعی ادر اوله در میکند ندمت
 صد تا خیر هیچ کفوان است ادر ادر ز رسته بخال عقده نتوان و ادر ادر ایدل چقدر خوش نفس بود
 لیکن ادر طبع لیم فخر چه میدارد ادر ادر مودیان بنوشی حلاوت رسیدن نریان ادر ادر کام
 افع کشتید است و ادر خردک عان امید کسیرت داشتن پنجم در آن کس کاشانی یا ادر است
 محنت نند از تصور خوانم در نا امید مالطبع قحیها نند جمله است اساک جیا و نیز باقی برهما چه

خواب است که مال برود اما از قیقه کان اقبال برود اما یک عمر را نیند بجز کاهد اما
 مشکل که از بیرون نجهت مال برود اما اگر صحبت را تا تر قیمة از بیرون نجهت یک مرتبه از کوهت را مقصود
 شن خسته از بیرون نجهت با بریز هر چند نجهت نیست زیارت کریمان احتیاج نجهت شمار و یا الی کوهت لیسیم
 ضرور افتد احتراز ضرور ترا گفتا که سعادت نظر با بر روی شکفته باز اول است و ثنوت ریح شب
 چینه است سر کشیدن **دوقلم نموش** هر کجا تخم نموش کاشته اند سلامت برداشته اند شکسته با
 زیان از قدر نیند با قوت برود و بلکه از مریخ یا زماندها از نیند برود قیمة نجهت عورت نیند
 و غور مقی بل تا بل عورت نجهت نجهت نجهت نجهت نجهت نجهت نجهت نجهت نجهت نجهت نجهت نجهت
 نجهت نجهت نجهت نجهت نجهت نجهت نجهت نجهت نجهت نجهت نجهت نجهت نجهت نجهت نجهت نجهت نجهت
 هر چند نجهت و الی حکم و برانه نجهت از نجهت نجهت نجهت نجهت نجهت نجهت نجهت نجهت نجهت نجهت نجهت
 داف و نجهت نجهت نجهت نجهت نجهت نجهت نجهت نجهت نجهت نجهت نجهت نجهت نجهت نجهت نجهت نجهت نجهت نجهت
 موع تا نجهت و الی نجهت نجهت نجهت نجهت نجهت نجهت نجهت نجهت نجهت نجهت نجهت نجهت نجهت نجهت نجهت نجهت نجهت
 و معانه نجهت یا نجهت نجهت نجهت نجهت نجهت نجهت نجهت نجهت نجهت نجهت نجهت نجهت نجهت نجهت نجهت نجهت نجهت
 لبس نجهت از زیان نجهت نجهت نجهت نجهت نجهت نجهت نجهت نجهت نجهت نجهت نجهت نجهت نجهت نجهت نجهت نجهت نجهت
 نجهت نجهت

کصول

کلمه بر چند خاک شده باشد یا نه بخوابد کس مباحش و اگر بر پا برود بر او منی و ملا مباحش اگر پایه
 افتخار اندیش خیر است **عجز** زوال تقدر بر و خواب **عجز** از ریب **احضار** مبار **کلمه** احتلاط جهلا **کلمه**
 احوال مایه انار ضلالت است و صحت کماله بحیث اوقات و اراطه انوار هدایت پوشیده
 مباح که دیدار صلی در حج حالتی مخوف آئین فطوح من هدیه نتوان کرد و بوضع نقاد در حج صورتی پله
 اختیار تیاریه چشم نمویان **کشف** **والله** ایمان به عقل چون جوهر بر آئینه نغش است **محموم** و **حج** بر آن نزد
 چون آب بر چشمه را پاست **معدوم** **کلمه** پروانه دار یکبار بر آتش زدن محفوظ تر از آن است که هر
 ساعت رخ سوخته تازه بیاید کشند و بیع ایفایک سر تکان نامون نرازان که هر روز حضور از خود
 یابید بر **کلمه** در روز خاکی با نقی و کند احتیاج ندانند و در ندرت در کجا سقف و دیوار خانه
 نوصت غیشمان در و در **کلمه** ما معنی همه جا در نیست احتیاط منزل از راه نیست **والله** **ط**
 زنی تخمه زولیت معنی برور هوا و تخمه و مهره چند رنگ حرکت در آن رنگه از این مهره مایه
 جانب میلش از تخمه بر کرد و باریت بریم **کلمه** نیر کجاست را نیز ط موقع زنده انجاست و
مخبرات **بجای** **مان** **لهو** **ع** **هل** **از** **الله** **بجای** **کمان** **در** **بجای** **که** **ما** **بجای** **اند** **و** **بجای** **اختیار** **ان** **در** **اختیار**
پاختیار **والله** **یا** **جهت** **یک** **سم** **جمعیت** **است** **کاشی** **پر** **ن** **تلا** **و** **الوار** **ند** **و** **جبال** **منزل** **نبر** **منزل** **است**

معه

لکن اختیار راه بر نماند **الدر** ایچم مجرب نرسوبت و عاقبت مستغنی بخدمت **ولله** بر عیلت حاصل
 نرسوزد بجزیت کار تم بهیچ **نکته** فراموش اولون انشی و مانع بنحو اینده و آلدانش نلد ووش
 اقلدن یار سهولیت و العونه بر دلانشن همچو داشته کم بکوه نارسخت حیت و جو باید کشید و
 همه یا بوجود روز گرفته است تا در قفالش باید و دیدن حسیب علی بس بوسه عویاز در فعلی دارد
 و شخص جریان دار کسوت پلسی بدیت می آلف پس فغور جمیع احوال موجود است و غدا در ان مقام
میله معصومین رحمت بکسب و نوار کوشیدن است نه هوانند اس زبوشیدن ایچم وقع تحریک
 مستکرم لغت حکومت نه خاموشی و آرایش کس امر مکان و لیل کاک است نه چشم پوشش و حال
 جمعیت نسجه بسیار بیدار است و خللوت باید فهمت پلسی معاشن به پرن آران
 منت مرد و کشته و در روا بر تلخ الم کشته در سجا آینه انجان بجلد مر سبیه تحقیق رسید که جمع تازه
 از نظر رفته جبهه ندانف و منیا تا می است بغور قلقل یا بخدی فی الله **والله** ضعف اختیار سیر است در وقع
 بیات اضطرار و شکجه هوشیار و مصار از رسد ایال آفت خمار **نکته** تبار از غیر محبوب فراموش
 میخواندند با جمال اعدا و کوشش اعتدال موار کوشش احوال تویم غبار زرنک مسک و اندر صفرا زلال
 اصلاحی بسوزد و درت بهمیرند پس محبت بعد اوت جمع کردن برن در دروغه ای کاشنی است
 در لغت

نقص

فردی که در آئینه برود و نعل کشم بر تحقیقت صفا جان بر داشتی **قطره** دل نفاق برست آفت نیاید
 بوقت **ما** اخذ کنیدی از بر بنیبه نزار آلود **ما** اگر نگاه نمنه سر راه جلوه دوست **ما** نمیتوان
 نماند زوهار آلود **ما** چه جای غیر تو قسم ز دل برود آری **ما** خیال دوست میاواند شوخ آلود **ما**
 ز بهار اگر دم از محبت زده ضایق باشی و بگدازد از سر صدقت مزارش کنه بر میان
 خلوت نشانه نمک هزاره گوئی نه بستند و مقویان آن با کار اگر نفس و عداوت کس
 به بندند **نگنه** نبوت امریت معین مکتوف مراتب جلال و ولایت تحقیق مهم و مستر
 پرورد جلال **مهم** هر چه معین باشد تا و یار محبت نه بندند و در **مهم** مهم است به تا مال
 صورت نه بندند **زباچی** بیدل رقصه خفجی بجواب **ما** امر از این زود بجواب **ما** خلی
 بنیبه است تو را بعد در یاب **ما** حق فهم از فهم **ما** بجواب **ما** ننگه **ما** نغزای اهل دنیا محبت
 برداشتن از لوت حل هر چند نه احتیاط از لیا صوم و صلوات و تقوار اهل حقیق منع نفس
 از شرف **ملا** بطریق رجای فرود حیات و تقوار اهل الدیار داشتی دل از نظر **ما**
ما اسما و صفات به پاس ناموسی نمنه ذات **زباچی** از نشه و سگناه قوتور است **ما**
 از هر چه خیر است رنج مخور است **ما** ای ذات پرست از فضل بگذر **ما** اللع

رحم و رحمان چه بد است **اگر** **کشته** هرگاه عیب از جنایه افتد فاقه در محکمه مرد است
 از وقت نصیحت منظور باشد و اعطای انذار که نبرد **کشته** **تعمیر** **تعمیر** تا بل تنبیه است
 و بهار از دست یست و ویران نعلی گوید **عفت** **نام** **شده** **کفایت** **منفرد** **مرا** **بدر**
 وصیت حکمانا ایف خواجه افضال **الدین** **کاش** **رحمت** **الد** **علیه**

ای جوینده خان حکمت و پونیز خان طلق سواست **باید** **که** **بیا** **در** **عایا** **بانتند** **در** **امور** **تحریر**
 و توبه **باید** **و** **عایا** **مطالب** **بچون** **نست** **فکر** **نقو** **بانتند** **و** **مجتاز** **در** **حق** **و** **محل** **تجیه**
 مکنه **نقو** **در** **حق** **و** **عادل** **مطلب** **مکنه** **نقو** **و** **از** **بهر** **جهت** **نقو** **اندک** **مایل** **را** **در** **حرکت** **آلو**
~~مخوف~~ **فک** **رقع** **الدوات** **حق** **خلوص** **النیت** **کلی** **عقد** **الافلاک** **و** **الارباب**

در هر حالت **بهر** **تعارف** **خوب** **زین** **و** **نومل** **در** **بهر** **امور** **بخریب** **مخی** **تند** **و** **در** **بهر** **اوقات** **که**
 نعمت **اللهم** **واجب** **دائما** **نقضا** **لک** **فی** **رفها** **و** **میز** **و** **بیا** **بواد** **و** **شما** **لکاه** **مخ** **نقو** **نقو**
 و در میدان **یا** **شندک** **ام** **زیر** **از** **دست** **نقو** **و** **از** **نقو** **بیا** **نک** **خیر** **نقو** **و** **اللا** **از** **خیر** **بیا** **لکاران**

دنیا و آخرت **گوید** **و** **در** **امور** **سعی** **مردانه** **صبر** **باید** **و** **چون** **بهر** **دوران** **راحت** **بدن**
 چنین عادت **کنند** **جان** **را** **لک** **نیش** **باید** **تبرک** **امور** **که** **لکاران** **شمار** **زینان** **دارد** **و**
و **بیدم**

و میدیم یاد مرک کنیم شریعت و نما موس را نگه داریم تا او شمارا نگه دارد و کار او را مرتا
 فردا بنفکند چه هر روز که آید کار یا نحو اولو بقدر صحت او باشد دست بخیزد اول قطع نماید از
 فلان ماه که شمار ای عالم احکام است محترمانه باشد و الا زوشه که مخور در مرتبه اول یا بماند
 زبانه خیر است تکوید و الا نفس شما یا ملکه دروغ آلوده خوف هیچ اعمال بر تو است الهام
 شما بتوفی ظلم بر یکس نکند و اگر قیام عالم از شما انعام کند آید از امور غنیه چه عفت
 قیام عالم اینجا که شمار رسیده است بدو شیر رسیده بعد از نامل بسیار بخورید و آید از آن بخور
 گفتن از جمله صالحان شود بخا موش از جمله مفریان که میدور هم مور جانب حق را نگه دارد
 و یا حق بجانب معاد کند که یکس را بر آن اطلع بتوفی چون چشم مار عالم ملکوت تا در نماید
 دو وجه دارند تو عظیم اولم اله و از رو کند خون اخترا کند اگر چه است بوف و باید در و
 مادر احسان کند و ظریف بگوید و از کتاب صغیر نکند و از زود بگوید از نفس خوف
 صحت شروع بود بیره یا میدو همان خذلان که بفرق خالیه رسید شمار از صاحب
 نعمت باشد چه نعمت مردان اسباب برکت اولو و آخر از کند از نوبت نام
 و عجایب و الا قیام عالم ملائکه آنچه او بیاورد از او شکستگان را شکست کون در شب

حاج

یک صفت با بیشتر خورایه جناب حق انواریند چه ز فواید که شمار از رفتن از طبیعت
خلاص دیند ویر با صفت و تزکیه نفس میل تمام نغذ و لذام و حسی مطلقاً قطع نظر
نمایند تا بر امر از حقیقی الهی مطلع گردند که اولی تحقیق معنی اندک هر کس را قدرت
بر خلع بدن و مغزول گردانیدن محاسن حاصل کرد و صعوبت و بی ملکوت و جهانی
ملکوت معین بجز و سعادت ابدی و سعادت و بکرات کرد و محفوظ و متذکر از دور

قدس

زرقا العود ایام بحرمت سید الانبیا محمد صلی الله علیه و آله و سلم تمام و وصیت حکما
هر کس که از این وصیت را بعد از جان و دل بخواند و روح جناب حق را نماید انبیا را در
شرف و کثرت دیگر بزرگ گفته که در و نبی برده بپوش است ترا همان که در خرف بپوش است نکته

میرد از پیر بر پند که اگر در پیش کر ستم شد و خیرت نزل او چه بگوید گفت صبر گفت تا نکفت
ناکه نمیرد که دیت بر کشد است نکته نالوت و ملکوت و جبروت و لاهوت چهار عالم
حق تعالی یا فریدانک نالوت که عالم خاک و مسکن و ما و اسخاکیان و محسوس می بود

محسوس

پدید آید و آن اثر فعلی قاعلی حق باشد دوم ملکوت که عالم علوی و محل قبول
و شنیدن که نام محسوس و نام پدید آید در آن فعل از روحی باشد سوم جبروت
فعلی

یعنی عالم اراض و عقول و نفس که از انذاره نشانیست نیز بیرون است و آن عالم صفات قدس
 خداست پدیدار خست **چهارم** لاموت و راز اندر هر که عالم که لامکان و موجود جمع ذرات
 ممکنات که ذات پاک حق تعالی باشد **تفصیل** هشت بهشت خلد و ارباب لام **مثلاً** جنان
 فردوس بهشت الماوا علیین **مثلاً** **۴** **۵** **۶** **۷** **۸** **۹** **۱۰** **۱۱** **۱۲** **۱۳** **۱۴** **۱۵** **۱۶** **۱۷** **۱۸** **۱۹** **۲۰**
 تسبیح اولیین جوهر عقل دوم تسبیح سبور آب چهارم شراب ظهور در بهشت بران خست بهشتیان
 حور که البرا و غلمان اطفال خوبرو خواهند بود و روان دریا است و هم بر روی زمین اندو
 اس و دروغ که در بان آن مالک نام دالو و بر روی زمین هستند تاویه جهنم شیعر **مثلاً**
 سوعان **مثلاً** **۱** **۲** **۳** **۴** **۵** **۶** **۷** **۸** **۹** **۱۰** **۱۱** **۱۲** **۱۳** **۱۴** **۱۵** **۱۶** **۱۷** **۱۸** **۱۹** **۲۰**
 خدایا لا راد و تصور کردن **دوم** سحر تعجبی جادو کردن **سوم** بموجب ارواد اقل
 انانی نشانی **چهارم** ریاضت سعو و منافعه خوردن **پنجم** مال انعام بدخوا
 ندیر خوردن **ششم** در روز حیات از طرف الهی اطراف ناحی که خست **هفتم**
 کوریه دروغ بلبیب دادن **هشت** تمام شد **کارش** نظام شده نکته ها نصیحت و
 میند و حکمت که بر رفیقان سلف ازین دهنده اند که برین نصیحت باطنی اندک گویند **۸**

کومند

گفت **فکر** با سلطان ستمگاز و بالاسناد هم نشمار و دایم مردم بهار و با باریک کار قول
حسب علیه السلام است که نجابت آورده در سه خبر است که اول آن و کم تقوی و کم تعجب است

کردن و هم قول **حسب** علیه السلام است که چهار خبر مینماید را بخوانی را و تفهیم کن

را ندمت و تجرد و عورت و وفا است **فوق** امام زید العابدین است

که سه خبر کفای بهار و یا حلال لاف و امانت از خیمات و سخاوت از آفت

فوق امیرالمؤمنین است که چهار خبر اول است که نجابت است راسته احوال

نیکی افعال و کوشش در کمال و فراخ دست با اهل عیال

جلد

فوق امام زین است که چهار خبر است از نجاست است زود کردن

سوال و صحبت دانشن یا جهالت و محرم جمع کردن مال و منان

تنگ زدن با اهل و عیال **فوق** امام ناصر رحمت الله علیه است

که از سه خبر دور باید بود از خشم و از حسد و از کافران است نامش

ریاضی از خوشنویسی خوشنویس کار الله فعلی در کم است از جمعیت و سیاه کاری

جنح است از خشنودن برین بیهم و جویش با ازان از وقت چه فزون تخفیف بسیار کم

۱

o

17

170

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين والصلوة والسلام على نبينا محمد وآله وصحبه أجمعين أما بعد
 بدانکه این تعویذ از حضرت پیر محمد بن اسماعیل است که در این کتاب در باب تعویذ
 کرده اند تا در بین خواب است که این صاحب شریف خود را از این باریت کردن
 بدانکه درین در خواب نور حق تعالی و بجزان و در شنگان واقف و مهتاب و فایده قائم
 شدن اقامت و مالک ناز و گذاردن غار و کوه و کوه و کوه و کوه و کوه و کوه
 و کوه و کوه و کوه و کوه و کوه و کوه و کوه و کوه و کوه و کوه و کوه و کوه
 اینها در نور حق تعالی در خواب بیند از در مرآت عیسی و روح افصح در این کتاب
 نزد امیر است و در هر چه در خواب بیند از هر دو عالم که در هر دو عالم است

در خواب سینه کج بود ما خراگت در هر چه قسمت در خواب سینه از
 بلصراط باویم بکش صدقه باید در هر چه افتاد و مناسبت سینه را که در خواب سینه
 است ایکن و خوبان او در هر چه حال شوند و خوار گشتن آن باک که
 در هر چه در خواب سینه زنون و باک که در خواب سینه از خجانی در میان که
 در هر چه در خواب سینه که سینه از گشتن آن باک که در خواب سینه با کنگار و اف
 سینه در هر چه سینه در خواب سینه در خواب سینه از سینه کان باو
 منقعه در هر چه سینه در خواب سینه در میان سینه و مخم که در هر چه
 سینه کان در خواب سینه عرش و گند که در خواب سینه و سینه سینه
 بر هر چه در خواب سینه در شکلی خود و اگر که سینه خوشحال خواب **دوم** در میان
 بدین زرد و قرمز و سیم و در هر چه در خواب سینه در خواب سینه
 در در دست کردن است کاری بشما سینه در هر چه در خواب سینه در خواب سینه
 او که در دست سیم و زرد که در هر چه سیم سینه در خواب سینه در خواب سینه
 باید با نعمت که **باب سیم** در میان سینه سینه سینه سینه سینه سینه سینه

وزمان خود را از خواب بیدار و غیر معین نگاه دارم و هر گاه در خواب بیدار
مالم و بر یک خود گذارم از خانه نمک الطین و ملوک مرتبه بیدار

دوم **بند** هر گاه بیدار کنی مرتبه عظیم که **با ششم** در میان دیدن کندم و هر گاه
در خواب بیدار کنی آن که هر گاه خود در خواب بیدار کنی که اولان با

که **با ششم** در میان دیدن رو بخوابی بدی مانند هر رو بخوابی در خواب بیدار
دوم **بند** و خوابت و بیدار زنی از فلفله که **با ششم** در میان دیدن

یا قوت و بر کهای نزدیک مانند آن هر چه یا قوت در خواب بیدار کنی
هر که بیدار بیدار بیدار بیدار بیدار بیدار بیدار بیدار بیدار

بیدار بیدار بیدار بیدار بیدار بیدار بیدار بیدار بیدار بیدار
بیدار بیدار بیدار بیدار بیدار بیدار بیدار بیدار بیدار بیدار

بیدار بیدار بیدار بیدار بیدار بیدار بیدار بیدار بیدار بیدار
هر که بیدار بیدار بیدار بیدار بیدار بیدار بیدار بیدار بیدار

با ششم در میان دیدن شیرین و حلوا و آنچه بدی مانند **با ششم** در خواب
در خواب بخوردند باریک آن الغام بیدار بیدار بیدار بیدار بیدار

بیدار

در خواب خواب سبند فرزند زین روزی که در خواب خواب که گشتی بند
 رنج باید بر رایت شتم در میان دین جامعهای دکنی و جامع و عمارت
 در خواب و غیب بپوشید بند خورشید زایان و غمزه که جامه ز او پوشید بند
 نقد و کوه و بعضی بند صد و نود و ده که جامه سیاه و کوه پوشید بند از
 سلاطین و حکام سبند بند که جامه کوه گشتی پوشید بند سر زخمی بند اگر
 جامع بند و خفاک شود و در وقت بند اگر جامه گشتی در خواب بند
 خفاک جامه گشتی جامه گشتی که جامه گشتی از زلف کوه و در خواب
 نفقه جامی گشتی جامی بند زلف کوه گشتی که جامه گشتی در خواب بند و غمزه
 اگر در خواب گشتی جامه گشتی جامه گشتی جامه گشتی جامه گشتی جامه گشتی
 اگر فعلی بود با کوه بند زلف کوه گشتی جامه گشتی جامه گشتی جامه گشتی
 و منور از زبانی بیرون کوه بند زلف کوه گشتی جامه گشتی جامه گشتی جامه گشتی
 صحیح کوه در خواب بند زلف کوه گشتی جامه گشتی جامه گشتی جامه گشتی جامه گشتی
 میزند فیه برید اگر گشتی جامه گشتی جامه گشتی جامه گشتی جامه گشتی جامه گشتی

ناخوش شنبه باید بر صدقه برده افتیم
 و در میان و بین جابان
 و حسن و خواتین و در طلب خود را
 سلا میزند بر سر که اگر
 است بندگانشان بلا و شد که فدا
 سوار میزند بر اینها که اگر
 فدا میزند بر کس سوار میزند
 با ظلم کار افتد اگر کند ظفر
 باید بشود یک منقول و در
 ضایح و آن جمله است که میزند
 در جلاش یا از زرگان بنویسند
 که اگر کفایت در خوار میزند
 و شمشیر و در کفایت
 بنیاد باید بود که خوار میزند
 با و شمشیر کار افتد اگر کند
 ظفر باید که در خوار میزند
 یعنی حکم دالله که کریم در خوار
 میزند مدبر بود که رو باه و در خوار
 میزند با و کند هر صلح بود که
 خوار میزند و شمشیر و ماک
 با و کند با و در صد لاف و خوار
 میزند اگر بار در خوار میزند
 بهر و در لاف و در خوار میزند
 یعنی حکم دالله که صلاح و در خوار
 میزند در میان در روح است
 اگر فاضله خنده میامری با

کوی در منزل

کبوتر و طوطی و چمن است دست آمد اگر خفا در خواب سینه میگوید اگر
 بالکل در خواب سینه زدن با نغمه است آمد اگر کجک و هزار داستان سینه خورشید
 و لاله بود اگر زبان خولع سینه میگوید به زبان خولع خیز دیگر سینه اگر سینه سینه سینه
 با او فرستد بنام کاشی بالک است اگر فرستد و مالک سینه تا که لغت نامه کوه و
 تند است و با او در میان و بدن آب بی رغن اگر است روان سینه در از ریح
 بر سه اگر است رغن کوشه بر ما موضع در خواب سینه بظلم آمد و بیج بمان رسد اگر
 نخورد کوشه سولید است سلطان خوف بود اگر مایه رفتی سینه سینه در حال است آمد اگر
 کوشه سینه میگوید اگر کوشه سینه کوشه است اگر کوشه سینه سینه سینه سینه سینه
 سینه در بدن چینی بود اگر در اسب سینه سینه بود اگر با کوشه سینه سینه سینه سینه
 اگر بعد یاقوت سینه صدقه دهد اگر آینه سینه از مار کج برون آمد از جمیع شماره بد سینه اول رسد
 دریافت روز مایه در وقت ساعت تقییر خواب از حضرت امام جعفر صادق
 صلی الله علیه و آله روایت آورده اند چونکه سینه خوار سینه خفا در خواب سینه سینه

۱۴
 ۱۳
 ۱۲
 ۱۱
 ۱۰
 ۹
 ۸
 ۷
 ۶
 ۵
 ۴
 ۳
 ۲
 ۱
 ماه خوار سینه خور است چونکه سینه سینه ماه خوار سینه بعد از خند روز
 یا ماه با سینه تعبیر آن ظاهر شود چونکه سینه سینه ماه خوار سینه همان خود چونکه سینه سینه
 ماه خوار سینه در روزه و فال سینه سینه تعبیر چونکه سینه سینه ماه خوار سینه تعبیر او

بهمان باشد خواب دید پانزده جوگمه ^{۱۳} / ^{۱۴} ماه خوارسب
 دروغ ^{۱۵} / ماه خوارسب پانزده جوگمه ^{۱۶} / ^{۱۷} ماه خوارسب
 بعد از ماه پانزده جوگمه ^{۱۸} / ^{۱۹} ماه خوارسب
 دروغ ^{۲۰} / ^{۲۱} ماه خوارسب
 دروغ ^{۲۲} / ^{۲۳} ماه خوارسب
 ماه خوارسب ^{۲۴} / ^{۲۵} ماه خوارسب
 ماه خوارسب ^{۲۶} / ^{۲۷} ماه خوارسب
 بهمان خواب دید پانزده جوگمه ^{۲۸} / ^{۲۹} ماه خوارسب
 جوگمه ^{۳۰} / ^{۳۱} ماه خوارسب
 فرمود که از خواب نام بر این بگیرد کسی نگوید و الله اعلم بالصواب

سند

۲۵
 ماه خوارسب

الکتاب

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

اللهم صل على محمد
وآله الطيبين الطاهرين
الذين اصطفى لك للناس
العليين

اللهم صل على محمد
وآله الطيبين الطاهرين
الذين اصطفى لك للناس
العليين

اللهم صل على محمد
وآله الطيبين الطاهرين
الذين اصطفى لك للناس
العليين

١٤

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

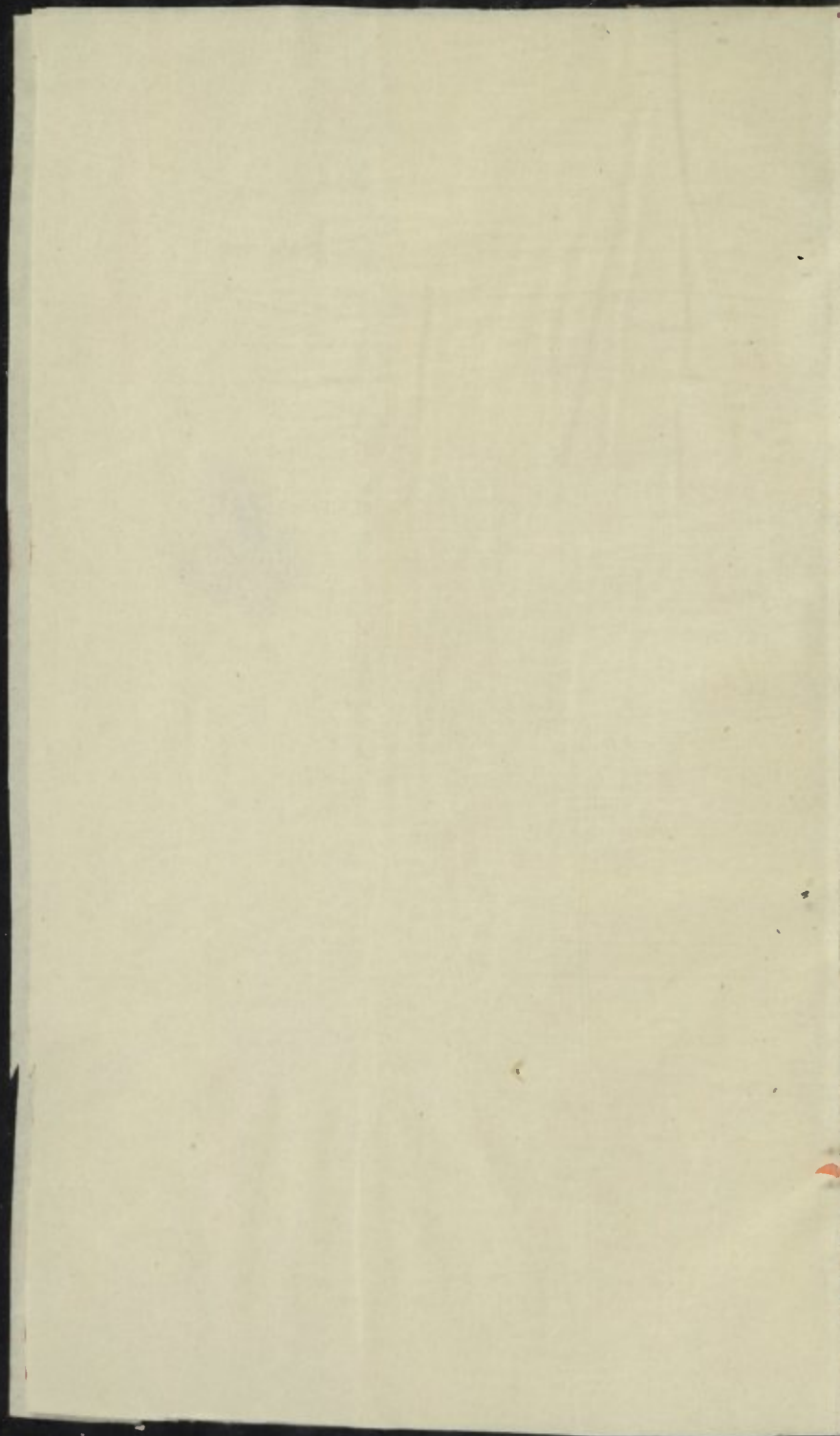
اللهم صل على محمد
وآله الطيبين الطاهرين
الذين اصطفى لك للناس
العليين

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

اللهم صل على محمد
وآله الطيبين الطاهرين
الذين اصطفى لك للناس
العليين

C.

1711
—
Annual

C.

1811

1811

